

[Carl Petersen.]

tagelse, er der det glædelige, at man af udgiftstallene kan læse, at der i de forskellige ministerier er store bestræbelser i gang for netop at søge de opgaver løst, som skal befordre fremskridt. Her tænker jeg på de store beløb, der sættes ind på videnskabelig forskning, både på det erhvervsmæssige, det kulturelle, det sociale og det sundhedsmæssige område. Alt, hvad der har med den almindelige oplæring og uddannelse at gøre, lægger ligeledes beslag på meget store beløb.

Jeg er overbevist om, at udgifter til disse formål, selv om der er tale om store beløb, er vel anvendt og er nødvendige, hvis vi skal gøre os håb om at klare os i den konkurrence med andre lande, som vil blive budt os i de kommende år. For vel er det endnu i dag uklart, hvorledes de handels- og afsætningsmæssige betingelser vil blive for Danmark fremover, men én ting tror jeg vi skal gøre os klart, nemlig at vort bedste aktiv vil blive de muligheder, vi har for at fabrikere og producere kvalitetsvarer; og hvis dette er rigtigt, er betingelserne, at det menneskemateriale, som skal virke på de forskellige pladser, får en oplæring og en uddannelse, som sætter dem i stand til at yde det allerbedste; der er derfor ingen grund til at ængstes, fordi statsbudgettet vokser som følge heraf.

Jeg nævnte også det videnskabelige forskningsarbejde, og jeg forudser, at den højtærede landbrugsminister i de følgende år vil komme til at anvende betragtelige beløb til udbygning og modernisering af de institutioner, som har med forskning og forsøgsvirksomhed at gøre til fremme af landbrugets virksomhed. På dette område kan det måske beklages, at man i flere år har været for tilbageholdende, således at der nu vil kræves større beløb, end det havde været tilfældet, hvis man havde fulgt mere med tiden.

Jeg har, når jeg har lyttet til landbrugets ledende folk — særlig i de sidste år — manglet en påpegning af forskningsarbejdets betydning for erhvervets fremtidsmuligheder.

Når jeg tænker på den ildhu, man på Landbrugsrådets møder kan lægge for dagen i omtalen af nedsættelse af de faste skatter, eller, når klimaet er til det, i omtalen af betydningen af at fastlægge hjemmemarkedspriser på landbrugets produkter, er den opmærksomhed, man skænker forskningsarbejdets betydning, kun som en sagte brummen. Jeg tillægger derfor i nogen grad landbruget selv skylden for, at man er kommet bagefter på dette meget vigtige område, som må være fundamentet for alle fremskridt i landbrugsarbejdet.

Et andet område, som nødvendigvis må lægge beslag på store millionbeløb, er de investeringer, der kræves for at løse vore trafikproblemer — og der er jo efterhånden mange. Jeg vil gerne takke den højtærede trafikminister for hans initiativ med hensyn til løsningen af disse problemer. Jeg tror, alle påskønner dette initiativ, fordi den udvikling, der er foregået med vore trafikmidler, er mere åbenbar end de andre problemer, jeg har nævnt, og derfor bedre forstås af den almindelige befolkning. Også her gælder det imidlertid, at der skal mange penge til, og det er vel kun at håbe, at det vil vise sig muligt at finansiere de nødvendige midler til disse formål.

Jeg har gerne villet fremsætte disse betragtninger ved finanslovsforslagets første behandling, fordi det efter min mening er ud fra sådanne betragtninger, man skal vurdere finanslovsforslagets indhold. Hvis det er ønskeligt og rigtigt, at de problemer, jeg her har omtalt, løses — og der er selvfølgelig mange flere, hvis løsning kræver store beløb — bliver det en selvfølge, at der skal skaffes dækning for udgifterne.

Finansministeren har, som jeg allerede har nævnt, redegjort for den udgiftsstigning på 150 mill. kr., der er anslået, og for indtægtsforøgelsen på ca. 100 mill. kr., hvorved der fremkommer et overskud på ca. 400 mill. kr., lidt mindre end sidste år. Når man sammenholder disse tal med det samlede budget på omkring 6 milliarder kr., har man vist lov til at betegne det